

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 684/2019

18.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „ББ“ ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду решењем П 7643/18 од 29.03.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета је доставио Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те се актом ПЗ 275/19 од 20.11.2019. године обратио Врховном касационом суду ради решавања негативног сукоба надлежности.

Одлучујући о сукобу надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

У конкретном случају, тужилца је 26.09.2018. године поднела тужбу против туженог Дома здравља „ББ“ из ... ради накнаде нематеријалне штете, која је према наводима тужбе проузрокована тужилци услед достављања нарочито осетљивих података (специјалистички гинеколошки извештај), приликом систематског прегледа запослених у ЈВП „ВВ“ из ... . Извештај о здравственом стању тужилце прослеђен је од стране туженог на електронску адресу запослене у служби за Информационе технологије у предузећу где тужилца ради и на тај начин су подаци о пацијенту постали доступни великом броју људи.

Основни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним ценећи да је тужба поднета ради накнаде штете због повреде права на приватност тужилце, те се позвао на члан 80. Закона о јавном информисању и медијима и предмет доставио Вишем суду у Београду као стварно надлежном.

Међутим, Законом о јавном информисању и медијима („Сл. гласник РС“, бр.83/14, 58/15 и 12/16), регулише јавно информисање само путем медија, а појам

медија је дефинисан чланом 29. истог закона. У том смислу информације о личности, па самим тим и информације које се односе на заштиту приватног живота односе се на информације објављене само преко медија за које је стварно надлежан Виши суд у Београду на основу члана 4. став 2. Закона о седиштима и подручјима судова и тужилаштва.

Информације које се односе на приватни живот тужиље, конкретно подаци о здравственом стању, нису објављени путем медија, већ је извештај о здравственом стању тужиље достављен путем електронске поште трећем лицу и у том случају се примењују правила за накнаду штете прописана Законом о облигационим односима.

Како је тужиља тражила накнаду нематеријалне штете од 200.000,00 динара, за суђење у овом предмету стварно и месно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић